

Grad jeg bebrejder den ærede Ordfører den almindelige Politif, han har ført, og jo mere jeg misbilliger det Resultat af hans Politif, hvortil han naaede den 1ste April, desto mere tilbøjelig er jeg til at yde ham Retfærdighed paa Omraader, hvor han har Ret; og jeg vil ganske usforbeholdent sige, at blandt alle de Resultater, der have foreligget her siden 1ste April, og dem, vi endnu kunne vente ville komme til at foreligge for os, maa denne Løsning af den her foreliggende Sag fremhæves som en udmærket god Løsning. Jeg gaar altsaa dertil uden nogen Art af Betænkelighed. Jeg siger, at dette er et af de bedste og mest reelle Forslag, vi længe have haft liggende for os her i Tinget, idet det gør os det muligt at komme til en sund Løsning af et af de vigtigste Spørgsmaal for hele vor økonomiske Stilling, navnlig Vandbrugs, nemlig Betingelserne for Omsætnings- og Trafikforholdene, og det gør os dog samtidig muligt at beholde saa mange Benge tilbage af vore aarlige Indtægter, at vi kunne gennemføre forskellige Reforme, som staa paa Dagsordenen. Jeg skal derfor paa det bedste anbefale dette Lovforslags Vedtagelse og særlig Aaaneparagraffens Vedtagelse med saa stort Flertal som muligt.

Blem: Jeg vil ganske kort tillade mig at udtale en Tak saa vel til den højtærede Ordfører (Bosjen) som til den højtærede Minister for de offentlige Arbejder for deres Stilling til den saakaldte bornholmste Jærnbane, idet de anbefale det høje Ting at lade Forslaget blive staaende, uagtet min ærede Kollega fra Bornholm (M. S. Jensen) jo har stillet et Ændringsforslag om, at Forslaget skal udgaa. Jeg vil tillade mig at føje min Anbefaling hertil, at det høje Ting forlaster det af det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (M. S. Jensen) stillede Ændringsforslag. Det er jo et mærkeligt Tilfælde, og saa vidt mig bekendt har det ikke noget Sidsestykke i vor parlamentariske Historie; thi den 14de Januar 1893 vare vi to enige om at indbringe dette Lovforslag her i dette Ting, og ved 2den Behandling den 21de Februar i Fjor blev det vedtaget enstemmigt, endog saa uden Afstemning. Der var kun en til, der vedtoges uden Afstemning, ved de andre var der altid nogle Medlemmer, der stemte imod. Ved 3dje Behandling blev hele Loven enstemmigt vedtaget med 62 Stemmer, der var 23, der sagde: „Stemmer ikke“, deriblandt det ærede Medlem; men det var begrundet i, at et Ændringsforslag, der gif ud paa, at der

kun skulde bygges Jærnbaner for 1½ Mill. Kr. om Aaret, blev forkastet. Jeg skal for øvrigt ikke indlade mig paa at komme med Udtalelser om denne Bane eller med Betragtninger af, hvad jeg har sagt tidligere, jeg skal blot henvise til mine Udtalelser i Fjor saa vel som mine Udtalelser ved Sagens 1ste Behandling. Men jeg vil dog blot fremhæve, at her ere Planerne til denne Bane færdige, de ere anbefalede af Regeringens tekniske Autoriteter, de kommunale Raad have tegnet sig for Rentegaranti af det Beløb, der er nødvendigt, og mig bekendt har intet af de kommunale Raad senere offentlig, hverken ved Møder eller i Bladene eller ved Adresser til Regering og Rigsdag bedt om at blive fri for en saadan Bane. Derimod er der kommen en Adresse fra anden Side om den. Her foreligger altsaa kun et Tilbud, som gælder i 10 Aar, om, at de efter disse Betingelser, som opstilles her i Loven, hvis de ønske det, kunne benytte sig af Koncessionen eller ikke, saa bliver det disse Kommunerens egen Sag, hvorvidt de ville have Banen eller ej. Jeg tillader mig derfor at anbefale, at man stemmer imod Forslaget om, at denne Bane skal udgaa.

Med Hensyn til Statslaanet kunde jeg dog ogsaa ønske at fremkomme med et Par Bemærkninger. Jeg havde hellere set, at der var stillet Forslag om, at man laante Halvdelen, men at Halvdelen betaltes af det aarlige Overskud paa Finansloven. Det forekommer det mig vilde have været det rigtigste. Dette, at laane det hele, synes jeg egentlig ikke om, men naar jeg skal vælge imellem enten at stemme for Statslaanet og Loven i dens Helhed eller at stemme imod Statslaanet, saaledes at Udgiften til Baneanlæg skal betales af Finanslovens aarlige Overskud kontant, eftersom vi bygge Jærnbanerne, stemmer jeg for Statslaanet. Det forekommer mig at være urigtigt, at vi efterhaanden som disse Arbejder kride frem, skulle betale kontant af de aarlige Overskud til disse Arbejders Udførelse, medens vore Efterkommere, der saa Gavn deraf, skulle være fri, og jeg kan heller ikke se, at vi kunne saa de nødvendige Benge til Udførelsen af nødvendige Formaal i Fremtiden, naar vi paa denne Maade binde Overskuddet. Den ærede Ordfører udtalte, at Udbraget paa Statsgelden er saadan noget som henved 2 Mill. Kr. aarligt, og dersom disse Baneanlæg ville koste henved 30 Mill. Kr. for Statens Vedkommende, og Loven her gælder for 10 Aar — saa længe har man Lov til at vente, inden man faar Koncessionen — og jeg tænker mig, at de sidste